

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 513/2023-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Kamenskou, PhD., Miletičova 44, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 P 245/2020 a postupu Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 5 P 95/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 1. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 P 245/2020 (ďalej len „mestský súd“) a postupom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 P 95/2023 (ďalej spolu aj „napadnuté konanie“). Navrhuje tiež, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 P 95/2023 konať bez zbytočných prieťahov, priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie v sume 8 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom z 1. februára 2022 domáhal na dnes už bývalom Okresnom súde Bratislava III zmeny rozsudku č. k. 5 P 245/2020-220 z 2. novembra 2021 v časti neurčenia styku s maloletou dcérou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] s tým, aby súd určil, kedy je oprávnený stretávať sa maloletou dcérou s ohľadom na to, že styk otca

s maloletou dcérou sa realizuje v minimálnom rozsahu. Sťažovateľ síce označil svoje podanie pod sp. zn. 38 P 245/2020 ako „ Zaslание podania – úprava styku s maloletou [REDAKOVANÉ]“, avšak z obsahu písomného podania je zrejmé, že žiada o určenie styku s maloletou dcérou. Dňa 14. septembra 2022 podal sťažovateľ už prostredníctvom svojho právneho zástupcu doplnenie pôvodného návrhu. Keďže bývalý Okresný súd Bratislava III vo veci nekonal, resp. v období od septembra 2022 do januára 2023 bol nečinný a sťažovateľ sa mohol s maloletou dcérou stretávať len v matkou určenom rozsahu (1 až 2 hodiny, pozn.), podal 30. januára 2023 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

2.1. Sťažovateľ uvádza, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zákonnej lehote podľa § 328 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a nie je o ňom rozhodnuté ani ku dňu podania ústavnej sťažnosti, pričom od doručenia návrhu uplynulo takmer 6 mesiacov. O stav napadnutého konania sa zaujímal telefonicky aj písomne, zisťujúc spisovú značku konania, ako aj jednotlivé úkony, ktoré boli realizované súdom po podaní návrhu, pričom vo veci konajúci súd na jeho urgenciu žiadnym spôsobom nereagoval. Sťažovateľovi bolo 1. júna 2023 doručené uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 38 P 245/2020-355 z 28. apríla 2023 o prenesení miestnej príslušnosti na Okresný súd Dunajská Streda. Tento 26. júla 2023 vyzval sťažovateľa, aby oznámil, či trvá na podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z 30. januára 2023, a zároveň aby súdu oznámil, či ho v predmetnom konaní zastupuje advokátka [REDAKOVANÉ], keďže táto na výzvu súdu nereaguje. V tejto súvislosti sťažovateľ tvrdí, že okresný súd bezdôvodne zasahuje do dôveryhodnosti sťažovateľa voči jeho právnemu zástupcovi. Ďalej poukazuje na to, že podľa skutkového stavu nejde v jeho prípade o právne ani skutkovo náročnú vec, ktorá by bránila okresnému súdu rozhodnúť o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia.

2.2. Sťažovateľ upriamuje pozornosť aj na to, že okresný súd je nečinný aj v konaní vo veci samej (rozhodovanie o úprave styku sťažovateľa s maloletou, pozn.), keď bývalý Okresný súd Bratislava III nevykonal žiadne procesné úkony a následne doručil sťažovateľovi uznesenie o prenesení miestnej príslušnosti.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľa (bod 1 tohto rozhodnutia) z dôvodu nečinnosti vo veci konajúcich okresných súdov pri rozhodovaní o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ktorého predmetom má byť úprava rodičovských práv a povinností sťažovateľa k maloletému dieťaťu. Sťažovateľ je presvedčený, že chýbajúcim súdnym rozhodnutím vydaným v zákonnej lehote, nečinnosťou, neefektívnym a nezákonným postupom súdov došlo v napadnutom konaní k vzniku zbytočných prietahov. Poukazujúc na predmet konania a okolnosti prípadu, sťažovateľ zdôrazňuje, že namietané porušenie práva dosahuje takú intenzitu, že je možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti. Sťažovateľ sa domáhal určenia styku s jeho maloletou dcérou, ktorá v čase podania návrhu mala 3 roky a k dnešnému dňu má 3 a pol roka, je teda staršia, vyspelejšia, pričom sťažovateľ stratil minimálne 6 mesiacov času, počas ktorého sa nemohol starať a vychovávať svoju maloletú dcéru. Tento stratený čas nie je možné nijakým spôsobom vrátiť. Styk sťažovateľa s maloletou dcérou prebiehal od momentu uzatvorenia rodičovskej dohody z 2. novembra 2021 prevažne v matkinom byte v Šamoríne, ani raz mu nebolo umožnené vziať si dcéru do svojej domácnosti. Neurčenie styku sťažovateľa s maloletou dcérou súdnym rozhodnutím

matka zneužíva a sťažovateľovi určuje čas a miesto stretnutia s maloletou dcérou. Maloletá dcéra je ukrátená v jej práve na rovnocenný, pravidelný a rovnoprávny kontakt s obidvomi rodičmi a zároveň sú porušované rodičovské práva sťažovateľa garantované ústavou.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy

5. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, ktorých uplatnenie je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Inak povedané, ústavný súd môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde.

6. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je podstatná najmä požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, a to požiadavka relevantnej ústavnoprávnej argumentácie (konkrétne skutkové a právne dôvody) namietaného porušenia práv, ako aj z § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak.

7. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane uviedol, že je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo čo najpresnejší opis skutkového stavu a najmä logickú právnu argumentáciu, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom, resp. rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv garantovaných ústavou, resp. kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, ktorého vyslovenia sa sťažovateľ v petite svojej ústavnej sťažnosti domáha (IV. ÚS 574/2018, m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012).

8. Ústavný súd na tomto mieste považuje za potrebné upozorniť, že odôvodnenie ústavnej sťažnosti sťažovateľa nepredkladá žiadne konkrétne identifikovateľné dôvody, pre ktoré by postupom v záhlaví označených súdov v napadnutom konaní malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu ním označených práv. Predložená ústavná sťažnosť sa obmedzuje na vytknutie „nečinnosti“ súdov prvej inštancie s uvedením dĺžky rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorá podľa sťažovateľa predstavuje „odmietnutie spravodlivosti“. Takto koncipovaný obsah ústavnej sťažnosti napriek kvalifikovanému právnomu zastúpeniu nespĺňa zákonom požadovanú náležitosť, a to odôvodnenie návrhu (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde) v podobe konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa sťažovateľa k porušeniu jeho práv dôjsť [§ 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

9. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020).

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

11. O zjavnú neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti ide, ak namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 110/02, II. ÚS 66/2011, IV. ÚS 473/2012, III. ÚS 288/2016, II. 59/2019).

12. Ústavný súd vo fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti požiadal okresný súd o vyjadrenie sa k jej obsahu (§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona o ústavnom súde), ktorý vo svojom vyjadrení č. k. Spr 618/2023 z 10. augusta 2023 uviedol chronologický prehľad procesných úkonov, a to úkonov realizovaných pôvodne miestne príslušným bývalým Okresným súdom Bratislava III v období od 3. februára 2022 do 26. júna 2023 (ku ktorým predsedníčka okresného súdu nemohla zaujať relevantné stanovisko, pozn.) a následne samotným okresným súdom.

12.1. Po prenesení príslušnosti na okresný súd a doručení súdneho spisu 27. júna 2023 (konaniu bola pridelená sp. zn. 5 P 95/2023, pozn.) tento 28. júna 2023 vykonal lustráciu rodičov maloletého dieťaťa v registri obyvateľov (č. l. 368, 369 súdneho spisu). Okresný súd priznal, že doručil výzvu otcovi maloletého dieťaťa s doplnením, že jeho právna zástupkyňa na výzvu nereaguje (výzva bola doručovaná s ohľadom na časový odstup od podania návrhu z 30. januára 2023, pozn.). V tomto smere sa predsedníčka okresného súdu stotožňuje s argumentáciou právnej zástupkyne sťažovateľa, že konštatácia vo výzve o tom, že nereaguje na výzvy, bola nesprávna (na pôvodnej výzve bolo uvedené nesprávne meno právnej zástupkyne, pozn.). Predsedníčka okresného súdu sa touto cestou právnej zástupkyne otca maloletého dieťaťa, ako aj otcovi maloletého dieťaťa v mene okresného súdu ospravedlnila.

12.2. Okresný súd uznesením č. k. 5 P/95/2023-66 z 8. augusta 2023 rozhodol o návrhu otca maloletého dieťaťa o nariadení neodkladného opatrenia s tým, že čiastočne návrhu vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie, v časti návrh zamietol a ustanovil maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka.

12.3. Na záver predsedníčka okresného súdu poukázala na to, že v období do 27. júna 2023 okresný súd nedisponoval podaniami otca maloletého dieťaťa, nemohol a nemal právo ani povinnosť vo veci konať a rozhodovať. Z chronológie jednotlivých úkonov vyplýva, že okresný súd od doručenia spisu konal a vykonával úkony smerujúce k príprave vecí na rozhodnutie.

13. Ústavný súd v súvislosti so zistenými okolnosťami prípadu odkazuje na svoju tiež už ustálenú judikatúru, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, I. ÚS 149/02, III. ÚS 92/03, III. ÚS 359/08, II. ÚS 118/2014) a že ani ojedinelá nečinnosť príslušného súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie tohto základného práva (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06, IV. ÚS 513/2020).

14. Pojem „zbytočné prietahy“ je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Len v prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa vyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy, môže vysloviť porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06, I. ÚS 401/2022). V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, II. ÚS 199/02, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06, IV. ÚS 290/04). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (rovnaké závery ústavný súd vyslovil tiež napr. v I. ÚS 19/00, I. ÚS 57/01 alebo III. ÚS 199/02, I. ÚS 219/2022).

15. Ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zameral aj na vyhodnotenie postupu dnes už bývalého Okresného súdu Bratislava III ako pôvodne miestne a vecne príslušného súdu (súdna reforma účinná od 1. júna 2023, pozn.). Z obsahu súdneho spisu a prehľadu procesných úkonov ústavný súd zistil, že na tomto súde bolo pôvodne vedené konanie o návrhu matky maloletého dieťaťa o nariadenie neodkladného opatrenia doručeného 22. septembra 2020 a aj konanie vo veci samej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, a to na základe návrhu matky doručeného 20. novembra 2020 (č. l. 67 súdneho spisu). Okresný súd Bratislava III schválil dohodu rodičov maloletého dieťaťa, a to rozsudkom č. k. 38 P 245/2020-220 z 2. novembra 2021 [právoplatným 24. novembra 2021 (č. l. 220 súdneho spisu)]. Matka maloletého dieťaťa 9. decembra 2021 doručila konajúcemu súdu „*Odvolanie matky proti rozsudku*“ (č. l. 225 až 269 súdneho spisu), v ktorom namietala chýbajúci výrok o zameškanom výživnom, o ktorom nebolo rozhodnuté. Okresný súd Bratislava III plynule realizoval úkony doručovania odvolania (13. decembra 2021 doručované sťažovateľovi a kolíznemu opatrovníkovi na vyjadrenie) a prípravu predkladacej správy odvolaciemu súdu. Súdny spis bol predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) 10. mája 2022, ktorý viedol odvolacie konanie pod sp. zn. 11CoP 146/2022. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia (č. l. 315 –

342 súdneho spisu) bol krajskému doručený 3. februára 2023 (č. l. 315 súdneho spisu) a založený do spisu odvolacieho súdu sp. zn. 11CoPno 1/2023. Krajský súd 28. februára 2023 vrátil vec súdu prvej inštancie bez rozhodnutia s tým, že podľa obsahu je podanie matky návrhom na vydanie dopĺňujúceho rozsudku, keď matka namieta, že nebolo rozhodnuté o celom predmete konania, pretože nebolo rozhodnuté o výživnom späťne od podania návrhu a ani o dlhu na zročnom výživnom (č. l. 343 – 344 súdneho spisu). Zároveň bol krajským súdom vrátený aj návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže nebol dôvod na postup podľa § 362 Civilného mimosporového poriadku, pretože podanie matky maloletého dieťaťa nebolo podľa obsahu odvolaním a návrh nemal byť predložený odvolaciemu súdu a o návrhu musí rozhodnúť súd prvej inštancie (č. l. 345 – 346 súdneho spisu). Okresný súd Bratislava III požiadal 4. apríla 2023 ustanoveného kolízneho opatrovníka o prešetrenie pomerov na strane obidvoch rodičov (č. l. 346 súdneho spisu), ktorý mu zaslal správu zo šetrenia 25. apríla 2023 (č. l. 348 – 354 súdneho spisu). Následne bolo rozhodnuté uznesením č. k. 38 P 245/2022-355 z 28. apríla 2023 o prenesení príslušnosti na Okresný súd Dunajská Streda (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 3. júna 2023, pozn.).

15.1. Ústavný súd na tomto mieste konštatuje, že v napadnutom konaní postupovali oba sudy prvej inštancie zásadne plynule, keď bývalý okresný súd Bratislava III priebežne riešil aj iné procesné návrhy oboch rodičov vo veci, s ktorými sa bolo potrebné vysporiadať, rešpektujúc všetky ich písomné podania a doplnenia návrhov. Je tiež nesporné, že súdny spis sa z celkovej dĺžky rozhodovania o návrhu sťažovateľa z 1. februára 2022, doplnenom podaním zo 14. septembra 2022, nachádzal viac ako 9 mesiacov na odvolacom súde, počas ktorých súd prvej inštancie nemal objektívnu možnosť vo veci konať. Ústavný súd vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy aj skutočnosť, že bezprostredne po podaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa bolo o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnuté uznesením č. k. 5 P 95/2023-66 z 8. augusta 2023 a okresný súd nateraz vo veci riadne koná. Hoci zákonom stanovená lehota, ktorá je lehotou inštruktívnou, dodržaná nebola, sťažovateľova neistota bola už odstránená.

16. Vychádzajúc z konkrétnych zistení v danej veci opísaných v bode 12 a 15 odôvodnenia tohto rozhodnutia a posúdením faktickej dĺžky rozhodovania vo veci konajúcich súdov prvej inštancie, ústavný súd pri jej predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že zásah do sťažovateľovho práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru nedosahuje takú ústavnoprávnu intenzitu, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o porušení sťažovateľom namietaných práv. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

17. Ústavný súd vie pochopiť netrpezlivosť a frustráciu sťažovateľa, že sa s maloletou dcérou nestretáva častejšie a intenzívnejšie, avšak na druhej strane každé súdne konanie vyžaduje určité časové obdobie, keď je súd povinný podania účastníkov naštudovať a vysporiadať sa s nimi. Vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd postupuje podľa Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), v ktorom sa uplatňuje zásada materiálnej pravdy a súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí (čl. 6 CMP). To však neznamená, že účastníci mimosporového konania nie sú povinní poskytovať súdu potrebnú súčinnosť (§ 32 CMP) a že by mali jeho konanie a rozhodovanie sťažovať či nedôvodne zdržiavať. Povinnosť súdu zistiť v konaniach podľa Civilného

mimosporového poriadku skutočný stav veci (vyšetrovací princíp) nie je možné naplniť bez súčinnosti účastníkov konania, ako aj subjektov na konaní zúčastnených, preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkazná povinnosť) (porov. *Smyčková, R., Števček, M., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2017. s. 157.*). To platí aj pre sťažovateľa a jeho námietky vznesené v tejto ústavnej sťažnosti.

18. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jej ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, o ktorých rozhodovanie je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu